Päiväys
30.10.2026

Diaarinumero
1194/03.04.04.04.20/2026

JULKINEN KUULUTUS

Valitus vesilain mukaisesta päätöksestä

Vesilain 15 luvun 3 §:n mukaan Vaasan hallinto-oikeuden on annettava Lupa- ja valvontaviraston ja kunnan ympäristönsuojeluviranomaisen vesilain nojalla antaman päätöksen sekä ojitustoimituksessa annetun päätöksen johdosta jätetty valitus tiedoksi julkisella kuulutuksella noudattaen, mitä hallintolain 62 a §:ssä säädetään. Tieto kuulutuksesta on julkaistava hankkeen vaikutusalueen kunnissa noudattaen, mitä kuntalain 108 §:ssä säädetään.

Kuulutuksen julkaisupäivä Vaasan hallinto-oikeuden verkkosivuilla

30.10.2026

Valituksen tiedoksisaantipäivä

Hallintolain 62 a §:n 3 momentin mukaan tiedoksisaannin katsotaan tapahtuneen seitsemäntenä päivänä kuulutuksen julkaisemisajankohdasta.

Valituksen tiedoksisaantipäivä on 6.11.2026.

Asia

Vaasan hallinto-oikeuteen on jätetty valitus Lupa- ja valvontaviraston päätöksestä 28.8.2026 nro 348/2026 (Kelluvan kulttuurijokilautan rakentaminen ja vesialueen ruoppaaminen, Turku).

Valitusasiakirjan nähtävilläpito

Tämä kuulutus ja valitus pidetään nähtävillä 30.10. – 27.11.2026 Vaasan hallinto-oikeuden verkkosivuilla *(https://www.tuomioistuimet.fi/tuomioistuimet/vaasan-hallinto-oikeus/yleistiedoksiannot-ja-julkiset-kuulutukset/hallinto-oikeuden-julkiset-kuulutukset/)*. Hallinto-oikeuden verkkosivuilla valitus on ilman liitteitä. Tieto kuulutuksesta on julkaistava Turun kaupungissa.

Hallintolain 62 b §:n mukaan julkisen kuulutuksen ja kuulutettavan asiakirjan tiedot julkaistaan, jollei salassapitoa koskevista säännöksistä muuta johdu. Henkilötiedoista julkaistaan kuitenkin ainoastaan tiedonsaannin kannalta välttämättömät henkilötiedot.

Mahdollisuus vastineen antamiseen

Vaasan hallinto-oikeus varaa asianosaisille, joita asia erityisesti koskee, tilaisuuden vastineen antamiseen. Mahdollinen vastine tulee toimittaa hallinto-oikeuteen **viimeistään 27.11.2026**. Luvan hakijalle ja viranomaisille varataan erikseen tilaisuus vastineen antamiseen.

Vastineeseen on merkittävä sen tekijän nimi, postiosoite, puhelinnumero ja mahdollinen sähköpostiosoite. Vastineessa on ilmoitettava asian diaarinumero 1194/2026.

Kiinteistön osaomistajaa pyydetään antamaan tieto kuulutuksesta myös kiinteistön mahdollisille muille omistajille ja haltijoille.

VAASAN HALLINTO-OIKEUS

Tuomioistuimen yhteystiedot

Vaasan hallinto-oikeus
Korsholmanpuistikko 43, 4 krs (PL 204), 65101 Vaasa
Sähköposti: vaasa.hao@oikeus.fi
Puh: 029 56 42780

Hallinto- ja erityistuomioistuinten asiointipalvelu:
https://asiointi.oikeus.fi/hallintotuomioistuimet#/

Henkilötietojen käsittelyyn ja tietosuojaan liittyvät tiedot ovat saatavilla:
https://www.tuomioistuimet.fi/tuomioistuimet/vaasan-hallinto-oikeus/tietoa-meista/tietosuoja/

Datum
30.10.2026

Diarienummer
1194/03.04.04.04.20/2026

OFFENTLIG KUNGÖRELSE

Besvär över beslut enligt vattenlagen

Enligt 15 kapitlet 3 § i vattenlagen ska Vasa förvaltningsdomstol genom offentlig kungörelse med iakttagande av 62 a § i förvaltningslagen delge besvär över beslut som Tillstånds- och tillsynsverket eller den kommunala miljövårdsmyndigheten har meddelat med stöd av vattenlag samt över beslut som har meddelats vid en dikningsförrättning. Information om kungörelsen ska med iakttagande av 108 § i kommunallagen publiceras i kommunerna inom det område som påverkas av projektet.

Publiceringsdag för kungörelsen på webbplatsen av Vasa förvaltningsdomstol

30.10.2026

Delfåendedag för besvären

Enligt 62 a § 3 momentet i förvaltningslagen anses delfåendet ha skett den sjunde dagen efter publiceringstidpunkten för kungörelsen.

Delfåendedagen för besvären är 6.11.2026.

Ärende

Till Vasa förvaltningsdomstol har inlämnats ett besvär över beslut av Tillstånds- och tillsynsverket 28.8.2026 nr 348/2026 (Byggande av en flytande kulturflotte och muddring av vattenområdet, Åbo).

Tillgänglighållande av en besvärshandling

Denna kungörelse och besvären hålls tillgängliga på webbplatsen av Vasa förvaltningsdomstol *(https://www.tuomioistuimet.fi/sv/domstolen/vasa-forvaltningsdomstol/offentliga-delgivningar-och-kungorelser/forvaltningsdomstolens-offentliga-kungorelser/)* under tiden 30.10. – 27.11.2026. På webbplatsen av förvaltningsdomstolen finns besvären utan bilagor. Information om kungörelsen ska publiceras i Åbo stad.

Enligt 62 b § i förvaltningslagen publiceras uppgifterna i en offentlig kungörelse och den kungjorda handlingen om inte något annat följer av sekretessbestämmelserna. I fråga om personuppgifter publiceras dock endast sådana personuppgifter som är nödvändiga för tillgången till information.

Tillfälle att avge bemötande

Vasa förvaltningsdomstol ger de parter som ärendet särskilt berör tillfälle att avge bemötande. Eventuella bemötandet ska inlämnas till Vasa förvaltningsdomstol **senast 27.11.2026.** Tillståndssökanden samt myndigheter ges skilt tillfälle att avge bemötande.

Av bemötandet ska framgå namnet på den som avger bemötandet, postadress, telefonnummer och eventuell e-postadress. Av bemötandet ska även framgå ärendets diarienummer 1194/2026.

Delägare av en fastighet ombeds informera även eventuella övriga ägare och innehavare av fastigheten om denna kungörelse.

VASA FÖRVALTNINGSDOMSTOL

Domstolens kontaktuppgifter

Vasa förvaltningsdomstol
Korsholmsesplanaden 43, 4 vån. (PB 204), 65101 Vasa
E-post: vaasa.hao@oikeus.fi
Telefonnummer: 029 56 42780

Förvaltnings- och specialdomstolarnas e-tjänst:
https://asiointi.oikeus.fi/sv/hallintotuomioistuimet#/

Uppgifter gällande behandlingen av personuppgifter och dataskydd finns tillgängliga på: *https://www.tuomioistuimet.fi/sv/domstolen/vasa-forvaltningsdomstol/om-oss/dataskydd/*

VAASAN HALLINTO-OIKEUDELLE

Asia: Valitus jakautuu kahteen osaan: 1) Ensinnäkin vaatimukseen, että Lupa- ja valvontaviraston olisi tullut hylätä tai jättää tutkimatta hakijan hakemus sillä perusteella, ettei hakijalla Nordic Urban Oy:llä ole ollut asemassaan hakijakompetenssia pelkkänä, ainoastaan Turun kaupungin valtuuttamana asiamiehenä ympäristöluvan hakemisasiassa sekä samalla pidättää valitusoikeuden – ja sitä käyttäen – sen tilanteen varalta, jos vastoin odotusta tässä Nordic Urbanin kaupanteon puitteeseen sisältyvä ensisijainen perustelu hylättäisiin. (Sittemmin on valittaja saanut luotettavana pidettävän tiedon siitä, että Nordic Urban Oy olisi myynyt ”Turku-hankkeen” suunnitelmat ja oikeudet. Mikäli näin on tapahtunut, Nordic Urban Oy:n puhevalta ja rooli tässä asiassa on entistäkin kyseenalaisempi; myyntitieto on ollut luettavissa Allas Property Development Oy:n toimintakertomuksesta; asiaa tullaan tilanteen mukaan täsmentämään.)

2) Valitus Lupa- ja valvontaviraston, (jäljempänä LVV), 28.8.2026 antamasta päätöksestä N:o 348/2026, LVV-U/20827/2026 vesitalousluvan hakemista, ensisijaisesti hakijan kelpoisuutta hakemiseen ja toissijaisesti sen sisältöä koskevassa asiassa, josta päätöksestä valitusaika on päätökselle merkitty päättyväksi maanantaina 5.10.2026.

Tähän liitetty päätös (liite 1) koskee hakijana esiintyvän Nordic Urban Oy:n ”Kulttuurijokilautaksi” nimeämän, kelluvan yli 120 m pitkän ja noin 22 m leveän sekä 13 m korkean osittain betonia ja osittain terästä olevan kolmesta keskenään nivelletystä elementistä koostuvan sekä vesitalouslupaa että

rakentamislupaa edellyttäneen rantaan aluksen tavoin Aurajoen itäiselle rannalle välittömästi ylävirtaan Myllysillalta rantapenkereeseen kiinnitettäväksi ja yleisön käyttöön tarkoitetun, aluksena tiettävästi rekisteröimättömän (josta rakentamislupa ei vapauta) em. proomun sijoittamista yleisenä kulkuväylänä toimivan ja suuressa määrin vesiliikenteeseen käytetylle vesialueelle, jonka Turun kaupunki ilmoittaa omistavansa ja jonka vesialueen lainvastaisesta luovuttamisesta valtaväylän merkittävänä osana vain hakijan pysyvään vesilain valtaväyläsäännöksiä loukkaavaan käyttöön eikä toimenpiteen säännösten tai kaavanmukaisuudesta ei ole esitetty minkäänlaista selvitystä – yhdistetty rakennus- ja vesiliikennekäyttö? – kuin ei myöskään tarkoitetun lautan olemassaolosta tai hakijan omistuksesta siihen tai kyvystä sellainen hankkia. Tilanne ei ole arviointiin nähden varsinaiseen rakennustoimintaan rinnastettavissa – samoin vedenpinnan äänen kantavuus on monikymmenkertainen maahan verrattuna; valittajaa ja muita rakennettuja naapureita silmällä pitäen.

Koko hankkeen voimaanastuminen – hakijaksi virheellisesti pelkällä valtakirjalla ryhtyneen osalta edellyttää – paitsi muuta – sitä, että Turun kaupunki ja hakijana näinkin virheellisesti esiintyvä ko. Nordic Urban Oy vähintäänkin tekisivät alueita koskevan vuokrasopimuksen kuluvan vuoden 2026 loppuun mennessä. Tähän mennessä vuokrasopimuksen tekemisestä – saati sen sisällöstä ja laajuudesta ei ole mitään tietoa ts. sopimusta ei ole, vaikka julkisyhteisöstä vastuineen on kysymys – tai juuri siksi.

Valittaja katsoo, että luvan myöntäminen tälle mitoiltaan selvästi suurimmalle Aurajoella koskaan olleella, alusteknisesti katsastamattomalle ko. siltojen sulkemalle ja matalan jokiuoman muodon, syvyyden, pohjan sedimentin laadun sekä virtauksien määrän ja luonteen kannalta selvästi vaaralliseksi muodostuvalle paikalle, missä ei vettä käyttävä kuin heikkoja rantoja hyödyntävä järeä tekninen apu ei ole käytettävissä (tämän Suomen Joutsenenkin pituudessa ja leveydessä merkittävästi ”voittavan”, Aurajoen kaikkien aikojen selvästi suurimman uivan kappaleen auttamiseksi ongelmatilanteissa on paikalleen sopimattomana, on ollut virhe. Projekti on ylimitoitettuna ympäristön ja kaikkien kriteerien kannalta vastainen, vaarallinen

ja myös ympäristöä pilaava sekä joen vesitalouden ja virtausolosuhteiden kannalta sekä haitallinen että joella toistuvissa olosuhteissa vaarallinen dimensioidensa tilankäytössä ja myös – vailla vakuuksia olevan kalliin poistamiskustannuksensa vuoksi, mistä ennallistamisesta ei ole minkäänlaista sopimusta. Se voi sijaintinsa ja joen leveyttä paljon suuremman pituutensa sekä Myllysillan välittömän läheisyyden vuoksi ”tukeutua” vahingossa tai vahingontekona, tai hybridiuhan aikaansaamiseksi. Vallitsevaa uhkakuvaa ja tuskin lähiaikoina paranevaa uhkakuvaa, irtaantuneena tai irrotettuna lautta kääntyisi vähäisemmänkin tulvan aikana noin 60 asteen kulmaan, joen (Myllysillan eteläpää / Aurajoen luoteisranta). Hybridiuhkakuvaan kuuluu myös Halisten padon muodostama elementti. Vaaran lähteitä ei pidä tahallaan muodostaa ja sitä merkitsee joen tukkimaan helposti kykenevä ”kolossi” – aina ei eletä rauhan aikaa, mikä on hyvä tiedostaa myös vesiasioiden järjestelyjen osalta. Näin valittaja katsoo, että lupa on olosuhteisiin nähden myönnetty monessa suhteessa lain vastaisesti ja LVV:n päätös tulee kumota Vesilain säännösten vastaisena; myös vesistövaikutusten ja vesistöriskien osalta.

Tämän ns. ”Kulttuurijokilautan” tarkoitettu pysyvä sijoittaminen aiotulle kohdalle Aurajokeen edellyttää ”hakijan” jo ilmoittaman ja vaatiman mukaan lisäksi alueella toistuvasti tapahtuvia ruoppauksia; eo. haettavaksi tarkoitetun ruoppauksen säännöllistä toistamista muutosvaikutuksien ja virtauksien seurantaa sekä veden syvyyden muutoksiin ja sedimentin muodostumisen muutoksiin perustuen eli lähes varmuutta vastaan todennäköisesti toistuvia ja isoja ennakoimattomia ruoppauksia

Hankkeen ”vireillepanijana” / <u>hakijana on vain Turun kaupungin puolesta valtuutettuna ”valtakirjalla” esiintyvä</u>:

<u>Nordic Urban Oy</u>
Sofiankatu 4 C, 00170 Helsinki

Tämä on ympäristö-/vesitalouslupien osalta mahdollista yhtä vähän – ja vieläkin vähemmän – ensinnäkin koska asiamies päämiehensä puolesta ajaisikin tavoiteltua etuutta tai saamista itselleen, vaikka mitään saamisen tai edun

luovutustointa ei olisi tehty tai muutoin perusteltu. Heti ja myöhemmin vielä suuremmat vastuut yhteiskunnan ja erityisesti vahingonkärsijöiden ja ympäristövastuun suhteen tämä kaikkia asiaan liittyviä jopa kaupunkia itseäänkin harhauttava ja ulkopuolisille intresseille väärän kuvan hankkeesta ja siihen liittyvistä vastuista tai vastuunkannon puutteista oleva käsitys anotusta näin menetellen vääräksi, vastuuta ja niiden välttämistä tässä ilmeisesti on ajateltu – yleensä ympäristöhankkeen kohdealue tai sen vuokraoikeus tai muu pysyvä hallinta antavat. Valtuutuksella lupa voidaan hakea vain valtuuttajalle eli tässä kaupungille, kuten sanomattakin on selvää – muutoin vastuita voitaisiin väistää ja vyöryttää. Vesilain 3-luvun 4 § viittauksineen ei tarkoita ”erivapautta” tästä lähtökohtaisesta periaatteesta.

Vesitalousluvan vastuullisena haltijana on siis alueen omistajaksi ilmoittautunut Turun kaupunki ja Nordic Urban Oy:lle on ja voi olla sille valtakirjan käyttämisellä osoitettu valtuutetun asiamiehen rooli, muuta mahdollisuutta ei tämä ilmeisesti kaupungin vastuun välttämistä tarkoittavassa erikoislaatuisessa yrittämisessä ja valtuutus-käsitteen väärinkäyttämisessä ole. Kuten todettua, pelkästään luvanhakijan vastuukysymyksen edellyttävät – kuultavien ja näiden vahingonkärsijöiden tai esteen suojaamassa asemassa olevien oikeusturvan kannalta, ellei valtuutukseen sisällytetä omistuksen ja pysyvän hallintaan sisältyviä elementtejä; niitä sisältävät kauppa, vuokra ja muu pysyvä hallintaoikeus. Valtakirja on tässä vain näennäisväline, se ei luo käyttäjälleen sitä pysyvää hallintaa, jota vesitalousluvan ja rakentamisluvan ym. kiinteää omaisuutta – vieläpä julkisyhteisön omistamaan – koskevan pysyvän toimenpiteen ja oikeuden hakeminen valtuutetulle itselleen tuottaisi. Kaupungin ja Nordic Urban Oy:n suhde antaa muutoinkin siinä määrin erikoislaatuisia signaaleja, että ne hakevat lähtökohtia toisilta leveysasteilta, varsinkin kun samaan aikaan kuulostaa tapahtuneen Nordic Urbanin taholla ”Turun hankkeen” luovutuksia ja itse yhtiötkin ”varioivat” jne. Tuntuisi johdonmukaisemmalta liikkua luotettavan tiedon varassa.

Valittaja siis vaatii, että hallinto-oikeus tällä perusteella ja myös jäljempänä mainituilla aineellisilla perusteilla, kumoaa ja poistaa LVV:n valituksenalaisen päätöksen kokonaisuudessaan ja velvoittaa Nordic Urban Oy:n sekä Turun

kaupungin yhteisvastuullisesti korvaamaan Valittajan oikeudenkäyntikulut myöhemmin, ennen esittelyä jätettävän laskun mukaan.

Vesitalousluvan tarkoittamaa asemaa tuon ”valtuutuksen” nojalla ei Nordic Urban Oy voi itselleen saada, vaan tarvittaisiin myös oikeusperuste, joka loisi Nordic Urban Oy:lle nimenomaan oikeuden toimia näin lupa-asiassa juuri vailla todellisen, omistajan tai pysyvän haltijan vastuuta. Pelkästään tämä tarkoittaa sitä, että miksi jollekin myönnettäisiin olevan omistajan puhevalta ja oikeudet, jos asianomaisella ei omistajan puhevaltaa ole ja se vielä tiedetään, kuten tässä. Ennen kaikkea vastuu puuttuu. Kun samaan aikaan (tai jo aikaisemmin) viestitään, että Nordic Urbanin ”Turun hanke” on myyty, lienevät haitan kärsijät, asianomaiset oikeutetusti huolestuneita.

Asetelmaa sinällään voidaan analysoida vielä seuraavalla:

- Hanke on kauaskantoinen ongelma myös siksi, että lautta on yksinkertaisesti aivan liian suuri Aurajokeen ja sen valtaväylään, syvyyteen/mataluuteen sekä virtauksiin nähden sekä lautalle ajatellun kohdan vesistöoloihin muutoinkin. Mikään koneistettu, uiva tai pyörillä kulkeva tarvittavan järeä nosturi, hinaaja tai muu apuväline ei sitä pääse lähestymään. (Työmaa-aikana sentään kyettiin nostamaan jokeen pudonnut kaivinkone, mutta rannan ”kunnostuksen” jälkeen sekään ei olisi enää mahdollista.)
- Se vaatii liiaksi valtaväylän kaventamista.
- Samalla toistuvat ruoppaukset muuttavat joen olosuhteita, syvyyksiä ja virtauksia koko tällä alueella.
- Ja puolestaan vesialueella sedimentin kulkeutumista ja kertymää haitaten valtaväylää, tuottaen esille myös myrkkyjä.
- Lautta estää ja uudelleen ohjaa suurella koollaan ja rungon ”nelikulmaisella” pystymuodolla veden kulkua.
- Kaikkiaan lautan rungon koko ja muoto sekä suuri korkeus ovat täysin sopimattomia paikalle.
- Ruoppaukset aiheuttavat pysyviä muutoksia.

- On myös enemmän kuin kyseenalaista, kestävätkö nivelletty 3-osainen yli 120 m pitkä ”ponttoni-sarja” ja ennen kaikkea sen ”liukuliitokset” Aurajoen voimakkaita tulvia ja varsinkin jäätulvia. Jääpuomin pettäessä lautta muuttuu vinoksi padoksi.
- Muiden pienempien ja rungon muodoltaan merenkulkuun ja liikkumaan soveltuvien alusten rungot kestävät olosuhteita paremmin ja silti satamalaitos on joutunut niitä sitomaan ja tukemaan tulva-aikoina, etenkin jäätulvalla.

Valittaja:

Asunto Oy Turun Auranranta
Linnankatu 34, 20100 Turku
Kiinteistötunnus 853-7-4-2, sijainti näkyy hakemusasiakirjoissa olevalta kartalta.

Vielä hankkeen haitoista. Sijainti ja puhevallan tuovat vahva meluhaitta ja WAM-museolta sekä sen taustan kalliorinteestä heijastuva musiikki, eli lautan oma melu, ovat toivottavasti ennakkoon pääteltävissä hallinto-oikeuden tarkastuskäynnilläkin tehtävin päätelmin ja havainnoin, viime kädessä valo ja meluhaitat tulevat lautalta itseltään. Tämä näkyy myös hakemusasiakirjoissa olevalla kartalla. Samalla todetaan, että valittaja As Oy on myös rakentamislain mukainen puhevallan käytön omaava vastapäinen naapuri; As Oy Auranrannalla on pääosin käytössä lisäksi useissa ilmakuvissa (liite 3) esitetyt venepaikat rannan edustalla rakennuksen eteläpuolella, eikä joen valtaväylä muutoinkaan lautan ja sen toiminnan tosiasiallisesti käyttämän leveyden osalta toteudu. Valtaväylän hyödyntämismahdollisuus menetetään suurelta osin, kun samat tekijät siihen vaikuttavat ja samalla onnettomuusriskit kasvavat.

Valittajan asiamies:

[redacted]
Asianajotoimisto Heikki Jalas Oy
Yliopistonkatu 11 a B 19, 20100 Turku
Puh. 040 0523339
aatsto.jalas@pp.inet.fi

Valittaja perustelee valitustaan edellisen ohella niillä seikoilla, jotka valittaja on tuonut esille jo antaessaan 20.3.2026 muistutuksen LVV:lle hakijan hakemukseen tässä asiassa tarkoitetun luvan saamiseksi (liite 2).

Valitus:

Valittaja vaatii, että hallinto-oikeus kumoaa ja poistaa kokonaisuudessaan LVV:n valituksenalaisen päätöksen LVV-U/20827/2026 tässä valituskirjelmässä läpikäydyin ja aikaisemmin esitetyin perustein, lainvastaisena ja vaatii, että hakija velvoitetaan korvaamaan valittajan oikeudenkäyntikulut myöhemmin esitettävän laskun mukaan.

Muun ohella seuraavat lakisääteiset syyt ja niiden kumuloituvat summat ovat esteenä vesitalousluvan myöntämiselle, perusteita ja näkökohtia:

1) Lautta ei tule kiinnityksensä, ominaisuuksiensa ja lujuutensakaan puolesta täyttämään asetettuja lupaehtoja; annetut lupaehdot eivät myöskään riittävän tehokkaasti täytä lakisääteisen haittarajan toteutumista lupaehtojen avulla.

2) Lauttaa ei kyetä pohjan – alukseen verrattuna – kulmikkaan ja virtauksien suhteen täysin epäjohdonmukaisen muodon vuoksi lautta pysyy huonosti balanssissa voimakkaiden virtausten ja vedenkorkeuden vaihteluiden sekä sedimentin muodostumisen muutoksien vuoksi saattaa niin altaiden luonteesta ja koko allasta koskevan vedenkorkeuden ja mahdollisen pohjaamisen (kuitenkin olosuhteisiin nähden matala sijaintipaikka) johdosta joutua niin eo. rungon sisäisten kuin samalla ulkopuolisistakin vesimassoista johtuen äkkinäisiin liikkumisiin ja kallistuksiin, joista palautuminen ei ole olosuhteissa taattu – varsinkin merkittävissä tulvissa (Aurajoen tulvat pitkien rantamuurien ja aina Halisiin asti jyrkkien rantapenkereiden hallitsemaa suljetun veden nopeaa liikettä, joka usein (ilmojen mukaan) aikaansaa erittäin runsaan virtauksen (myös massiivisen ja nopean). Pysyvät pitkät kallistukset ja sedimenttikertymä lautan pohjan alle paikallisesti voi tuottaa (tietenkin laipiottomissa altaissa) lautalle ja

väylällekin ongelmallisen pitkäaikaisen kallistuman, joka huonoissa olosuhteissa on vaikea korjattava.

3) Runkomuodoltaan lautta on huonoin mahdollinen joen aluksista – ja lautta on hankalalla paikalla.

   Yhdistetyt jäätulvat ym. isommat tulvat teettävät sataman henkilökunnalle pienten sujuvarunkoisten alusten osalta sidontatöitä kellon ympäri. Lautalle tämä on ongelmallisempaa ja saattaa jopa asettaa sen rungon koetukselle vaihtuvissa vedenkorkeuksissa.

4) Lautta on joen Martinsillan yläpuolisen osuuden suurin alus yli 120 metrin pituuksineen, noin 3 m syväyksineen ja kulmikkaine, syvälle levymäisesti suuntautuvine runkoineen. Kovat tulvat eivät rajoitu vain ”jäätulviin” (jäiden lähtötulvat). Niitä on useita tyypillisiä ja koettelevia, mutta joki pysyy ja on jo valmiiksi paha hydrologiselta muodoltaan epäeduksi juuri tälle suurelle kulmikkaalle ja syvässä uivalle lautalle.

5) Sen sijainti – ruoppauksesta riippumatta – on hankala, virtausnopeudet vesimassaan suhteutettuina joenosan suurimpia. Lautta on puolestaan koko Aurajoen tämän jakson aluksista kaikilta dimensioiltaan ehdottomasti suurin ja seinämäosat vastukseen taipuvaisia.

6) Pelastustoimia tai nostoa ym. tarvitessaan se – sijaitsee siltojen välissä – aivan kiinni Myllysillassa. Joen tähän osaan ei muun muassa siltojen vuoksi voida siirtyä millään suuremmalla pelastusaluksella, eikä myöskään mobiilinosturilla tai muulla läheskään tarvittavan järeällä kalustolla, koska sillan ali ei uivalla kalustolla alueelle pääse, mahdu eikä niiltä pystyisi kuitenkaan tehokkaasti toimimaan.

7) Tämän lisäksi on vallitsevina aikoina – ja aina – syytä muistaa myös hybridityyppiset uhat ja niiden aroiksi kohteiksi erityisesti altistuvat riskimaalit ja vaaran lähteen mahdollisuudet ja varsinaiset vaaranlähteet. Ajan hengen ja opitun mukaisesti tässä kohdassa Halisten heikon padon

särkeminen ulkomaisten esimerkkien mukaisesti tuo Aurajokeen kymmenkertaisen vesimäärän (myös nopeudeltaan oleva). Se merkitsisi ilman muuta Kulttuurilautan irtoamista ja kaatumista noin 60 asteen kulmaan jokeen ”perä” Myllysiltaa vasten, keula vastarannalle ”valittajan rantaa” kohden kiilautuen. On muistettava, että tällaista ei tapahtunut ainoastaan Ukrainan sodassa. Näin lautta avaa mahdollisesti pitkällä iällään vaaran lähteen tulevaisuuteen – eikä enää edes uudenlaisen.

8) Tulvariskejä silmällä pitäen on tietenkin otettava huomioon myös ratkaisussa mainitut meritulvat, mutta erityisesti meritulvan ja Aurajoen tulvan mahdollinen samanaikaisuus ja vielä silloin, kun myös Halisten pato on täynnä ja voimakas ylijuoksutus meneillään; sekä niin muodoin Halisten altaan ”likvidit” vesivarat sellaisenaan liikkeellä tai mahdollisena uhkakuvana niiden vapauttaminen.

Näissä tavoitteissa on usein voiman moninkertaistaminen virran voimaa hyväksikäyttäen.

9) Siltä osin kuin vesitalousluvan harkinnassa on – niin kuin lähes aina on – kysymys hakijan oikeudesta alueeseen ja tulevaisuudesta ja sen tapahtumien merkityksestä, on otettava huomioon mahdolliset tai sellaisina vaikka ulkomailla toteutuneet riskiskenaariot – ei sen sijaan päinvastaisimpina hakijan odotuksia tai toiveita, jotka molemmat tässä asiassa erikoislaatuisella tavalla kulminoituvat luparatkaisuun.

Tältä osin todetaan, että hakijalla ei ole oikeutta alueeseen lupahakemuksen käsittelyn ja ratkaisun edellytysten suhteen ennen kuin vuokrasopimus tai kauppa (tai vaikka perimys) on laillisesti tapahtunut tosiasia.

Pelkillä aikeilla – ja ilman niitäkin, voi lupa-asiassa toimia vain alueen omistaja tai vuokraukseen yms. oikeutettu, ja silloinkin vuokrasopimuksen tai kaupan riidattomasti toteuttavan oikeustoimen perusteella.

Suunnitelma ei ole oikeustoimi, eikä vesilaki tarkoita tämän asteen päätöksiä tehtäväksi aikomusten ja suunnitelmien perusteella; muunlaiset ratkaisut aiheuttavat vain epäselvyyttä. Järjestelystä heijastuva luottamuspula ”kumppanien kesken” ei juuri vahvista käsitystä luottamuksesta, mutta yritystä toki näyttää olevan.

10) Suurin ongelma on asiassa liikkeellelähtö täysin ylisuurin yksiköin silmällä pitäen sijaintipaikkaa kahden sillan ylävirran puolella.

Aurajokeen ollaan sijoittamassa toistakin vastaavaa (useitakin samansuuntaisia), mutta paljon pienempää hanketta aivan (”ongelmattomalle” jokisuulle) Crichton-Vulcanin entiselle telakka-alueelle hyvällä sijainnilla ja kohtuullisella koolla, näyttää ratkaistun monta ongelmaa; hyvillä näkymillä; vieressä jopa ”omaan” nosturiin tehtävä kahvila.

11) Todettakoon selvyyden vuoksi, etteivät mitkään valtakirjat ole LVV:n ratkaisussa viitattuja vesilain 3 luvun 4 §:n 4 mom. tarkoittamia. Kuitenkin ajanvoittamiseksi tapahtuvaa oikeuden perustamista voi harkita esimerkiksi selkeästi ja yksinkertaisesti esisopimuksella; valtakirja ei ole esisopimus, eikä sillä Suomen oikeusjärjestyksen mukaan tarkoiteta toimia muuta kuin valtuuttajan eduksi ja nimissä. Muunlainen menettely voisi johtaa väärinkäsityksiin tai -käytöksiin; vaikka sellaista ei siis tässä tapauksessa ole, vain huolestutaan syistä. Turun kaupungin asema on ollut ristiriitainen.

12) Lähtökohtana tulisi olla, että vesitalouslupaa hakee itselleen alueen omistaja tai pysyvä haltija. Ennakoivista hakutoimenpiteistä on enemmän haittaa kuin hyötyä.

13) Valittaja uudistaa kaikki kirjallisessa vastauksessaan LVV:lle esittämänsä näkökohdat, perustelut ja vaatimukset siinä järjestyksessä kuin ne on esitetty.

14) Rantamuurin korjaaminen ei ole edennyt toivotussa järjestyksessä (kaivinkoneen jokeen putoamisen lisäksi), on tullut yllätyksiä, mm. maaperän reagoimista, johon on Turun julkisuudessa kiinnitetty huomiota; milloin joen jatkuvana kuplimisena, milloin muihin seikkoihin. Lautan liukukiinnityksistä huolimatta on epäilystä siitä, kattaako niiden liike kaikki vedenkorkeuden vaihtelut ja siinä suhteessa mahdolliset maksimivaihtelut tai hybridihyökkäykset. (Lautta/Aurajoen tulvat / Halisten padon osuus säiden ja uhkien ”kolmiossa”, jotka nykyajassa voivat luoda uhkakuvan ”rauhankin aikana”. Myös puolustautumista silmällä pitäen ei pidä luoda vettä tai energiaa varastoivia ”miinoja”.

15) Vaikka lautan sijaintialue hieman laajennettunakin keskustaan päin ruopattaisiinkin, tulee tilanteita, jolloin virta pakkautuu lautan kohdalla joen luoteiselle puolelle. Tulee myös ilmoja ja vedenkorkeustilanteita, jolloin vähällä vedellä virta asettuu lautan alle, niin kapeaan kuin sille riittää. Järjestelyillä voi tässä syntyä kaksoisvaikutus. Tämä puolestaan voi vaikuttaa heikentävästi luoteeseen ahdetun valtaväylän käytettävyyteen. Päätöstä on myös siten muutettava, että hakija velvoitetaan tekemään ruoppaukset siten, että valtaväylä säilyy kaikilta osin tehtävänsä täyttävänä, eikä vahingonvaaraa ja haitallista aallonmuodostusta kohdistu venepaikoille, joista valtaosa on valittajan osakkaiden käytössä.

16) Keskeisin LVV:n päätöksen hylkäämisvaatimuksen sisältö ja peruste on se, että valittaja vaatii ko. lautan vesitalousluparatkaisua kumottavaksi sillä perusteella, että lautta siihen kuuluvine, meluksi sulautuvine musiikki- ja ääni- sekä varsinkin maan- ja valaistus- ja muine valonkäyttöhaittoineen huonontaa vakavasti asumisolosuhteita valittajan asukkaiden osalta. Valittaja on tässä pahimmassa asemassa vastapäisenä lähikiinteistönä. Asiaa pahentaa se, että välissä oleva vesipinta sinällään tutkimuksen perusteella ja avoimuudenkin vuoksi, johtaa ääntä pelkkään ilmaan verrattuna monikymmenkertaisesti. Wäinö Aaltosen laajennettu museorakennus ja sen taustalla oleva kallioinen maasto toimivat vielä lautalle lähtevän äänen kaikupohjina, joten äänet illasta toiseen osuvat rauhalliseen valittajayhtiöön ja sen asukkaisiin; tuolla etäisyydellä ääni

muistuttaa vielä vähemmän musiikkia – ja musiikkikin muodostuu desibeleistä – usein ylimääräisistä.

On huomattava, että jo valtaväylän perusteettoman siirron vuoksi hakijan asiakkaiden toiminnot muutoinkin lähestyvät valittajaa ja mikä tärkeätä, valtaväylän siirto tuo mukanaan kaiken vesiliikenteen lähemmäksi. Haitta on moninkertainen ja vesilupa tulee kumota, myös epätarkoituksenmukaisen, jopa vaaraakin aiheuttavien muutoksien johdosta.

17) Sisältö käsitellään myöhemmin tarkistettuna.

18) Sisältö käsitellään myöhemmin tarkistettuna.

19) Sisältö käsitellään myöhemmin tarkistettuna.

20) Sisältö käsitellään myöhemmin tarkistettuna.

Valittaja pyytää, että Vaasan hallinto-oikeus suorittaa hankkeen alueella katselmuksen tai tarkastuskäynnin.

Jätettyihin valokuviin (liite 5) liittyvät kommentit:

Tähän liitetään kysymyksessä olevan, Aurajoen rantamuureilla varustetunkin osan monipuolista ja arvokasta kokonaisuutta, luonnon ja ihmisen toiminnan samanaikaista vaikutusta ja esilläoloa kuvaavat oheiset kolme Multavierunkadun ja Yliopistonkadun kulmasta rantapenkereeltä vertikaalisesti ”kolmeen” suuntaan otetut syksyiset kuvat osoittamassa Aurajoen muutoksille herkkää struktuuria monesta samalta paikalta (merkitty joenuoman yleiskartalle) otetusta kulmasta – ja siitä lähtökohdasta, ettei tulvaherkkyytensä muureilla moninkertaistavaan jokeen ole syytä tehdä näitä tulvaherkkyyttä tai alttiutta lisääviä muutoksia, koska sekä luonto että osin jo kauan sitten tehtyjen

vuosisadankin takaisten muutosten johdosta joki on lähtökohtaisesti Halisten padon luomalla säännöstelyllä ja siitä riippumattakin ”äkäinen”. Eri syistä (luonto, ihminen, vieraat vihamielisetkin ihmiset välineineen) voivat muuttaa joen vaarallisen tulvaherkäksi, koska muurit sulkevat pysyvästi muut purkaantumisreitit ja mahdollisuudet absoluuttisesti ja niiden yläpuolisellakin jaksolla ei vesimassojen leviämis- ja purkautumistilaa ole lainkaan – ja tämän lisäksi – kuten kriisialueiden hydrologiasta ja sillä vaikuttamisesta alueiden ja jokien tapahtumista on opittu ja suomalaistakin avustusvarantoa tekniseen tukeen on käytetty riskientorjunnassa niin ennakkoon kuin jälkeen vesitaloudellisten/teknisten ongelmien mahdollisuuksia on yritetty ennakoltakin eliminoida tai korjata.

Aurajoki on kuitenkin kaikkina aikoina jokena ominaisuuksiensa ja rakenteidensa vuoksi vesiolosuhteiden yhteisvaikutuksilla yllättävä, kuten esim. Turun satamalaitoskin voinee vahvistaa joutuessaan lisäköysin ja -vaijerein hallitsemaan/tukemaan jokitulvan/jäätulvan uhkaamien pienehköjäkin uppoumarunkoisia aluksia kääntymästä tai menneen käyttötarkoituksessa osaksi omia pieni- ja keskikokoisia aluksia virran suuntaan tai niiden uhatessa riistäytyä paikoiltaan tukkimaan jokea ensimmäisen vastaan tulevan sillan kohdalla. Näistä tilanteista on kokemuksia pelastukseen osallistuneilla ja tietenkin myös alusten omistajilla. Pelastustöissä on ollut kriittisiäkin vaiheita, vaikka liikkeellä on ollut ammattitaitoista väkeä. Tilanteen hallinnan menettäminen olisi tuolla suhteellisen pienten alusten osalta pahimmillaan merkinnyt niiden pakkautumista lähinnä alajuoksulla olevaa siltaa vasten – kaatuneina, kallistuneina, vesilastissa tai osin uponneina.

”Kulttuurilautan” hyväksi vakuutetun kiinnityksen pettäessä (liukuominaisuuksistaan huolimatta esim. suuren veden korkeuden, virran nopeuden, jäänmuodostumisen, inhimillisen erehdyksen…) johdosta tämä 120 m pitkä kulmikkaista, osin raskaista ponttoneista muodostuva lautta kääntyisi perä?/lounaisesta päästään Myllysillan kaakkoiskulmaan tukeutuen arviolta noin 50–60° asteen kulmaan ja muodostaisi runkonsa pystyillä kulmillaan lähes täydellisen padon jokeen (nippuun voi muutakin, Teatterisillan alittavaa ajautua virran paineen myötä.

Edellä oleva koskee vielä aika tavanomaisia ”poikkeuksellisia” virtatilanteita, ja niistä on onnistuttu toistaiseksi hyvin. Kokeneinta apua on kuitenkin tarvittu; mutta yli 120 metristä massiivista lauttaa ei joessa ole ollut; ja puhtaat vaaratilanteet ovat entistä reaalisemmin analysoitavissa ja ainekset poikkeuksellisten olojen esiintymiseen ovat entistä todennäköisempiä. Tämäkään ei riitä vaaran lähteiden tuottamuksellisen muodostumisen välttämiseen – pelkkiä tulva-alttiuksia seuraamalla.

Seuraavassa kuitenkin halutaan korostaa uutta ”normaalia”, eli ettei useissa Euroopan maissa lähes viikoittain koettujen, toteutuneiden tai tajuttujen erilaisten uhkatilanteiden osoittauduttua osin hyvin yksinkertaisen, ympäristöasioissakin kuvantamisessa pitkään käytetyn tekniikan ”ansiosta” mahdollisiksi (muuallakin kuin ainakaan suoraan Ukrainan sodassa ja vesitekniikan alueella). On todellakin syytä välttää ympäristötekniikankin rakentamisessa luomasta sellaisia valmiiksi vaaran kohteita eli laitteita tai rakenteita tai heikkouksia, joissa esim. tällainen ”vesitaloudellinen” (vesitekninen) uhka on mahdollinen. Kulttuurilautta on vaaran lähde tai hybridiuhan keinoille altis kohdealue (näitä ovat vesipuolella käyttöveden määrä, laatu ja erilaiset tulvat sekä liikenne) sijainnillaan, ominaisuuksillaan ja heikkouksillaan juuri tällaiset kokoonpanot ovat alttiita ja riskin sekä vahingon moninkertaistaminen pieniin voimavaroihin ja niihin nähden suuriin ja/tai vakaviin seurauksiin pääsy on suhteellisesti ajatellen mahdollista vahingontekijän kannalta pienin voimavaroin. Jokainen tilannetta ymmärtävä käsittää: ”Kulttuurilautta” voi tavanomaisilla syys- ja kevättulvilla sekä kevättulvassa liikkuvat jään sävyttämien tulvien, käsittää että ko. 120 m pituinen lautta voi joessa muodostaa kenenkään myötävaikuttamatta tai aloitetta tekemättä vaaran lähteen. Tuon vaaran moninkertaistumiseen tähtäävä ”toiminta” voi jo ainoana kohteena Halisten vanhahko pato eskaloitua myös yli 120 metrisen lautan tarvitseman voiman ja samalla kevättä kohden ison käyttövesiongelman jatkossa (esim. keväällä) aiheuttaakin. Todennäköisyys tähän on rauhan aikana edelleenkin hyvin pieni, mutta historia on osoittanut (tämänkin laatijan omakohtaisen) kokemuksen mukaan, ettei aina ole ollut edes rauhan aikaa.

Ja vaikka sellainen utopia olisikin, ei kuitenkaan ole mitään tarvetta luoda kooltaan ylimitoitettua ja jo senkin vuoksi vaikuttavaa ”vaaran lähdettä” muodostavaa ”kolossia” Aurajokeen varsinkin, kun niitä näyttää tarvitseville tulevan uutisoinnin mukaan paljon turvallisemmille alueille – niin vesitaloudellisesti kuin veteen vaikuttavien uhkakuvien kannalta myös pienempänä lauttana on ”Crichton-Vulcanin” telakalle joen tuottaman vaara-alueen ulkopuolelle (liite 6).

Haluamatta yksityiskohtaisemmin käydä asetelmaa läpi (ja arjessakin voi vastaavaa säiden armoilla sattua) kiinnitetään huomiota vielä siihen, että tällaiset vaaran muodostavat tilanteet pitäisi kartoittaa ja ottaa esille jo asian varhaisessa valmisteluvaiheessa.

Liitteenä vuorovaikutusraportissa saadut kommentit (liite 3).

Todettakoon myös, että ”Kulttuurilautta” on kuitenkin vain lähinnä viihteen ja huvittelun väline. Se on sellaisena paikallaan – paitsi tarpeettoman kallis – liian suuri ja massiivinen laite, sekä sellaisena altis Aurajoella ominaisille luonnonvoimille. Siihen kohdistuvat apu- ja pelastustoimet kärsivät ahtaasta, siltojen sulkemasta ja muutoin esteisestä paikasta. Siihen kohdistuva hybridivaikuttaminen on liian helppoa ja voi aiheuttaa laajimmillaan liian helposti vahinkoa koko Aurajokisysteemille ja samalla Turun vesihuollolle – esim. Halisiin suuria vesimassoja tavoitellen kulminoituessaan.

Vastaus näyttäisi olevan, ettei lautta ylivoimaisesti suurimpana Aurajokeen tälle korkeudelle tuotuna ”aluksena” ole tämän riskinoton arvoinen; ei edes rakentamisen puhumattakaan välttämättömyydestä. Aurajokea voidaan kehittää ja hoitaa muutoinkin. Liitteenä kuvasarja Aurajoelta ”Multavierulta” vielä vanhan rantamuurin ulottuvuudelta.

Asiassa ei ole tehty minkäänlaista meluselvitystä, vaikka se tässä tapauksessa kuuluu – kulttuurista riippumatta – lähes tärkeimpään selvityskategoriaan.

Pyydämme saada vastata mahdollisiin vastapuolen vastineisiin.

Turussa 5.10.2026

[redacted]

[redacted]

As Oy Auranrannan asiamiehenä

Liitteet:

1. Valituksenalainen päätös ja valitusosoitus
2. Muistutus LVV:lle 20.3.2029
3. Kulttuurijokilautta vuorovaikutusraportti
4. Kaksi karttakuvaa Aurajoesta
5. Kolme kuvaa Aurajoesta
6. Lehtileike Turun Sanomista 25.9.2026